

Църквата на Погановския манастиръ.

шава, по която върви шосето и желѣзницата и започнахме да изкачваме планинскитѣ възвишения на югъ, които носятъ различни имена. Пжтьтъ е коларски, стрѣменъ, всрѣдъ букова и джбова гора, въ която тукъ таме изпъкватъ златожълти петна на изкласили ниви. Заобиколихме височинитѣ на Кукла планина и завихме отново въ ю. западна посока. Най-голѣмата мжчнотия бѣ премината. Сега пжтьтъ вървѣше все надолу, и ние се радвахме, че приближаваме нашата целъ. Пъкъ и срещнати дървари ни казаха, че манастирътъ е близу. Починахме добре, нахранихме се и заслизахме. Вървимъ повече отъ часъ, а манастирътъ все още не се вижда. Гората става все по-гжста, и пжтьтъ като че ли нѣма край. Изморихме се. Най-последъ презъ пролукитѣ на дърветата, зърнахме величественитѣ скали на ждрелото (пролома), презъ което се провира р. Ерма. Гората се свърши, и ние навлѣзохме въ малка котловина, въ която е потулено село Поганово. Всички затърсиха съ